

י' במנחם-אב התשפ"ד

14 באוגוסט 2024

לכבוד

עו"ד אריאל ברזילי – ראש האגף הכלכלי
עו"ד אורי הס – האגף הכלכלי
התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

שלום רב,

הנדון: מינויה של ד"ר אודליה מינס למ"מ יו"ר מועצת הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו

מכתבכם מיום 7.8.2024

בהתייחס לנדון, אתכבד להשיבכם כדלקמן:

1. בפתח הדברים יודגש כי החלטת הממשלה מס' 2109 מיום 4.8.2024 התקבלה כדת וכדין, ולמעשה תיאור העובדות והמצב המשפטי במכתבכם שגוי באופן מהותי.
2. **אפתח במהות ואסיים בתהליך.**
3. **ראשית, החוק קבע במפורש לגבי מינוי יו"ר זמני, שתנאי הכשירות היחיד בעניינו הוא היותו חבר מועצת הרשות.**
4. **סעיף 7(א) לחוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990, קובע לעניין מועצת הרשות והרכבה כדלקמן:** (א) "הממשלה תמנה, לפי המלצת השר לאחר שהתייעץ עם ארגונים של סופרים, מורים ואמנים, המוסדות להשכלה גבוהה, האקדמיה ללשון העברית, האקדמיה הלאומית הישראלית למדעים ועם גופים ציבוריים אחרים מועצה בת חמישה עשר חברים, ומביניהם את יושב ראש המועצה". (ב) "חברי המועצה יהיו אנשי ציבור בעלי רקע תרבותי הולם, נסיון וידע בתחומי התמחותם ונסיון והבנה למצב החברתי בישראל. (ג) בעת המינוי ישקף הרכב המועצה, במידת האפשר, את מיגוון הדעות הרווחות בציבור. (ד) הודעה על מינוי המועצה והרכבה תפורסם ברשומות".
5. **סעיף 12 א) לעניין ממלא מקום ליושב-ראש ולחבר מועצה קובע כך:** 12. (א) "נבצר זמנית מיושב ראש המועצה למלא תפקידו או אם נתפנתה משרתו וטרם נתמנה אחר במקומו, ימנה לו השר, באישור הממשלה, ממלא מקום מבין חברי המועצה לתקופה שלא תעלה על שלושה חדשים". (ב) "נבצר זמנית, מיושב ראש המועצה להשתתף בישיבה מיישבות המועצה והשר לא מינה לו ממלא מקום, כאמור בסעיף קטן (א), רשאי השר למנות חבר מועצה כממלא מקומו לאותה ישיבה, ובלבד שלא ימנה ממלא מקום כאמור ליותר משתי ישיבות רצופות".

6. המחוקק קבע בסעיף פרטני במסגרת חוק ייעודי, כי קיימת רק דרך אחת למנות ממלא מקום ליו"ר הרשות השניה והיא: בחירת אחד מחברי המועצה המכהנים, ולתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים.
7. ההיגיון העומד מאחורי הסעיף הזה פשוט. גוף ציבורי אינו יכול לתפקד ללא ראש. מדובר במינוי זמני שנדרש לבצעו מיידית כדי למנוע ריק בתפקיד שיש לו סמכויות בתאגיד ומסיבה זו אין צורך לעמוד בתנאי סף או כשירות הנדרשים ממועמד לכהונת יו"ר קבוע ואשר מצריך תהליך בדיקה, אלא תנאי אחד בלבד: **שהמועמד מכהן כחבר מועצה.**
8. כל פרשנות אחרת, לפיה גם ממלא מקום המגיע מתוך חברי המועצה המכהנים, נדרש לעמוד בתנאי כשירות לתפקיד יו"ר, משמעותו **סיכול סעיף מפורש בחוק** כאשר תיתכנה נסיבות בהן אף אחד מחברי המועצה אינו עומד בתנאי הכשירות הנדרשים להיות יו"ר קבוע.
9. לעניין פרשנות סעיף החוק, אין השפעה לשאלה האם בפועל יש חברי מועצה בעלי כשירות בתקופת כהונה נתונה. עצם קביעת המחוקק כי רק חברי מועצה יוכלו למלא את תפקיד היו"ר הזמני, לצד המציאות האפשרית שבה אין תנאי כשירות לחברי מועצה נתונה, משמעותה שהמחוקק לא דורש את תנאי הכשירות של יו"ר קבוע לצורך מינוי יו"ר זמני. הדברים אף מקבלים משנה תוקף בנוסח סעיף קטן 12(א) לחוק הנ"ל שקובע באופן ברור, וללא חריגים, כי "ימנה לו השר, באישור הממשלה, ממלא מקום".
10. מבחינת אינטרס הציבור, שמסייע גם לפרשנות הנכונה, בלתי מתקבל על הדעת שהמחוקק יעדיף מצב שבו בכל ישיבה בודדת יכהן יו"ר זמני אחר, כאשר ממילא הוא חסר תנאי כשירות של יו"ר קבוע, לעומת תיפקוד רציף ויציב של יו"ר זמני בעל אותם תנאי כשירות. יתר על כן, נראה לומר כי האפשרות של מינוי יו"ר זמני לישיבה בודדת נוגעת יותר למקרה שבו נבצר מיו"ר המועצה הקבוע לשמש בתפקידו באופן זמני, מסיבות אישיות או אחרות, מה שמחייב מינוי חד פעמי לישיבה מסויימת כאשר ישן החלטות העומדות על הפרק ואינן ניתנות לדחיה. סעיף זה אינו מכוון לתת מענה למצב של נבצרות ארוכת טווח, פיטורין או התפטרות של יו"ר מועצה, שאז העדיף המחוקק את יציבות, המשכיות, מקצועיות ויעילות תפקוד המועצה באמצעות מינוי ממלא מקום לשלושה חודשים.
11. אדגיש, כי עמדת היועצת המשפטית למשרד התקשורת, עוה"ד ברוריה מנדלסון, עובר לקבלת ההחלטה בממשלה, הייתה שאין לד"ר אודליה מינס את תנאי הכשירות הנדרשים לטענתה לתפקיד - עמדה שאינה מקובלת עליי, ובחירה לנכון לציין בחוות דעתה המשפטית מקרה קודם דומה בשנת 2017 שבו מונה מר עבד שפיק בממשלה (החלטה מס' 3060) לממלא מקום על יסוד הפרשנות המקובלת של הסעיף הזה, למרות שעל פי קורות החיים שלו אינו עומד בתנאי הכשירות הנדרשים כיום לטענתה, מבלי שהיא סברה שיש צורך אפילו לבדוק את תנאי הכשירות שלו לתפקיד, תוך שצוין בגוף חוות הדעת המשפטית שאינה מעוררת קשיים משפטיים ונקבע: **איני רואה מניעה משפטית.**

12. בחלוף 7 שנים, אותו מקרה, אותה רשות, אותו תפקיד, אותה יועמ"שית קובעת: **מניעה משפטית**. מעבר לדרוש יצויין, כי החלת דין באופן שונה על מצבים זהים, דורשת הצדקה משכנעת וחד-משמעית אחרת תיחשב להפליה. במקרה זה אין הצדקה כאמור, נוכח היות הדין הפרטני ברור, על לשונו ותכליתו.

הצעת ההחלטה וחוות הדעת המשפטית למינויו של מר שפיק מיום 28.9.2017 מצורפות **כנספח א'**
הצעת ההחלטה וחוות הדעת המשפטית למינויה של ד"ר אודליה מינס מיום 4.8.2024 מצורפות **כנספח ב'**

13. בדיון על מינויה של ד"ר מינס בישיבת הממשלה, שאלתי את המשנה ליועמ"שית שנכחה בדיון, עו"ד כרמית יוליס, מה יקרה אם יתברר שלאף אחד מחברי המועצה אין את תנאי הכשירות הנדרשים לטענתם. היא השיבה כי ניתן לתת מענה לריק שנוצר בדרך כזו שבכל ישיבה של אותה מועצה ימונה יו"ר לאותה ישיבה, כך שפעילות הגוף לא תיפסק.

14. באשר לטענה יצירתית זו, השיב שר המשפטים בדיון כדלקמן:

"עמדת היועצת המשפטית לממשלה בבג"ץ בעניין מינוי נשיא בית המשפט העליון הסבירה באריכות שלא ניתן לאפשר מצב של ריק במי שעומד בראש מערכת וזה עניין דחוף. כאשר בבית המשפט העליון יש בכל זאת הסדר קבוע מי ממלא מקום במצב כזה. הפרשנות של הייעוץ המשפטי לממשלה לסעיף, שמשמעותה כי ייתכן אי אפשר למנות ממלאת מקום ליו"ר הרשות השנייה משמעותה שיש גוף בלי ראש. אז מה ההבדל בין בג"ץ לרשות השנייה ומדוע שלא נקבע שנשיא בית המשפט העליון יתחלף כל חודש או בכל ישיבה יהיה ממלא מקום אחר".

העתק פרוטקול הדיון בממשלה בהחלטה מס' 2109 מצ"ב ומסומן **כנספח ג'**

15. יוער, כי החלטה מס' 3060 של הממשלה על מינויו של מר עבד שפיק למ"מ יו"ר הרשות השנייה, ללא כל הידרשות לתנאי כשירות, הייתה כה פשוטה שאפילו לא היה צורך לקיים דיון בממשלה וההחלטה התקבלה בהתאם לסעיף 19(ב) בתקנון לעבודות הממשלה, בדרך של שליחת הצעת ההחלטה בדוא"ל לשרים ואישורה בחלוף שבוע כל עוד לא הגיש אף שר הסתייגות ובקשה לקיים דיון בממשלה.

16. ומה כותב על כך היום, המשנה ליועמ"ש, עוה"ד גיל לימון, במכתבו אליי מיום 6 באוגוסט 2024: "נפלה שגגה באותו מקרה". אלא שעו"ד גיל לימון אינו יודע מה היה 4 שנים לפני שנכנס לתפקידו כמשנה ליועצת המשפטית לממשלה ואילו עו"ד מנדלסון עצמה שחתומה על **שתי חוות הדעת הסותרות** והיא זו שהייתה אמונה על הנושא, **לא אומרת שזו הייתה שגגה מצידה**, אלא מציינת כעובדה שבעת מינויו של מר עבד שפיק לא נבדקה עמידתו בתנאי הכשירות וגם ברור מתוך חוות דעתה דאז שהיא פירשה את הסעיף הזה כפשוטו וכתכליתו והתייחסה אך ורק לסעיף 12(א) לחוק הרשות השנייה (חוק ספיציפי) ולא התייחסה כלל לסעיף 60(א) לחוק החברות הממשלתיות (חוק

כללי) שכלל לא עוסק במקרה פרטני זה של מילוי מקום מתוך חברי המועצה המכהנים, **זולת הסיפא שדווקא מחזקת את עמדת הממשלה.**

17. סעיף 60א' לחוק החברות הממשלתיות תשל"ה - 1975 קובע לעניין מינויים בתאגידים ובגופים אחרים שהוקמו בחוק (תיקון מס' 6 תשנ"ג -1993) כדלהלן: "על אף האמור בסעיף 60, יחולו הוראות סעיפים 16א, 17, 17א, 18א עד 18ג, 24(ג) ו-24(ד), ו-37(ג) ו-24(ד), לענין מינויים לכהונה בתאגידים שהוקמו בחוק ובגופים אחרים שהוקמו בחיקוק, בשינויים המחוייבים לפי העניין וכמפורט להלן, והכל אם המינוי נעשה בידי שר או בידי הממשלה, או בהמלצתם או באישורם של מי מהם, ובכפוף להוראות החוק או החיקוק שמכוחו מוקם התאגיד או הגוף; **נקבע בחוק כי ימונו לתאגידים ולגופים כאמור, נציגים של גופים או ארגונים המנויים באותו חוק, לא יחולו על נציגים אלה הוראות חוק זה**". (הכוונה להוראות של תנאי סף, כשירות וכו')

18. סעיף 60(א) סיפא המתייחס לגופים או ארגונים המנויים באותו חוק, **מחריג אותם מהוראות הסעיף של תנאי סף, כשירות וכו', ומבחינה תכליתית זהו בדיוק אותו מקרה של ממלא מקום שהחוק קובע שהוא חייב להיות מתוך אותו גוף המנוי בחוק הזה. אם הפרשנות המקובלת היא שעל מינוי יו"ר הרשות השניה חל חוק רשות החברות, אז גם החרגות הקיימות באותו החוק חלות עליה.**

19. **לעצם הטענה שד"ר מינס אינה עומדת בתנאי הכשירות, יצוין כי ד"ר מינס היא משפטנית וחוקרת מוערכת וחברה ותיקה במועצת הרשות, בעלת רקע עשיר ניהולי, מקצועי ואקדמי גם יחד ודומה שדווקא בעניין זה נפלה שגגה תחת ידיה של עו"ד מנדלסון, שכן במסגרת חוות דעתה היא התמקדה בשאלה האם תפקידיה האקדמאיים מהווים תפקיד בכיר בתחום הניהול והשיבה לכך בשלילה (יצוין כי גם נושא זה שנוי במחלוקת בממשלה, ושר האוצר, בעמדה אחת עם שרים נוספים בממשלה, סבור כי אין לקבל את הקביעה כי תפקידה בקריה האקדמית אונו אינו מהווה תפקיד בכיר בתחום הניהול).** מכל מקום עו"ד מנדלסון לא בחנה כלל את השאלה האם כהונתה למעלה מ-5 שנים כחברת מועצה במועצת הרשות השניה גופה, מהווה "כהונה ציבורית בכירה או תפקיד בכיר בשירות הציבורי" לפי סעיף 16 ב' לחוק החברות הממשלתיות או לפי סעיף 16 ג' "בתפקיד בכיר בתחום עיסוקיה העיקריים של החברה".

20. הטענה שכהונה כחברת מועצה אינה כהונה בכירה, בפרט כאשר מדובר בתחום עיסוקיה העיקריים של החברה, בענייננו – אסדרה ופיקוח על אמצעי תקשורת – נראית כשגגה בפני עצמה. הפרשנות לפיה גם לאחר שצברה ותק של 6 שנים ככהונה בכירה בגוף הזה עצמו היא אינה עומדת בתנאי כשירות של כהונה בכירה או תפקיד בכיר בתחום עיסוקיה העיקריים של החברה, היא פרשנות לא סבירה, ובישיבת הממשלה העליתי גם את העניין הזה. ככל שיתברר שאכן שגגה נפלה תחת ידיה של עו"ד מנדלסון בעניין הכשירות, הרי שכל מגדל הקלפים החדשני הזה של החלת הוראות חוק כללי על סעיף מפורש בחוק ספציפי, קורס ברגע.

העתק קורות חייה של ד"ר מינס מצ"ב ומסומן כנספח ד'

21. **במישור התהליכי**, צוין בגוף פרוטוקול החלטת הממשלה כי הנושא התוסף לסדר יומה של הממשלה בהנחיית ראש הממשלה ובהתאם לסעיפים 4(ח)3 ו-9 לתקנון לעבודת הממשלה, כאשר כפי שיפורט להלן, העיכוב בצירוף הנושא לסדר היום, מקורו אך ורק בעיכוב של חוות הדעת המשפטית של עו"ד מנדלסון לאור הנחייה מפורשת שקיבלה מהמשנה ליועצת המשפטית לממשלה, עו"ד גיל לימון. למעשה, הוא עיכב במשך כשבוע את חוות הדעת המשפטית, ומכל מקום השרים יודעו בעוד מועד על כוונתי להביא את מינויה כמ"מ לאישור הממשלה ולא היה מדובר כלל במחטף.
22. **להלן השתלשלות האירועים** ביחס להחלטתי למנות את ד"ר מינס למ"מ יו"ר הרשות השנייה:
23. **ביום 22.7** – מר עדן בר טל מודיע על התפטרותו.
24. **ביום 23.7** – לשכתי ביררה עם הלשכה המשפטית במשרדי לגבי התנאים למינוי מ"מ זמני. במענה להודעת וואטסאפ: **"לגבי זמני, אני רואה שהשר פשוט בוחר ומעלה לממשלה לתקופה של שלושה חודשים"** – השיבו לי **ביעוץ המשפטי: "נכון"**.
25. **23.7-27.7** נבחנו האפשרויות למינוי זמני מקרב חברי המועצה והתקיימו שיחות עם חלק מהם.
26. **ביום 28.7** - פגישת היכרות של השר עם ד"ר אודליה מינס, הותיקה מקרב חברי המועצה המכהנים.
27. **ביום 29.7** בבוקר – ביקשתי טלפונית מעו"ד מנדלסון להכין את המסמכים הנדרשים למינוי הגבי אודליה מינס כמ"מ יו"ר המועצה לתקופה של שלושה חודשים.
28. **ביום 29.7 בשעה 14:03** – הועברה טיוטת חוות דעת משפטית והצעת החלטה לממשלה למינוי הגבי אודליה מינס למשרד המשפטים. למיטב ידיעתי, חוות הדעת המקורית תמכה במינוי ללא דרישת כשירות בדומה למקרה קודם שהיה ב-2017, במשרד המשפטים לא קבלו את טיוטת חוות הדעת הזו.
29. **ביום 29.7 בשעה 16:14** – קבלת התייחסות ראשונית ממשרד המשפטים לפיה הם צריכים לבחון את העניין וכי הם נוטים לפרשנות כזו שעל המועמדת לעמוד בתנאי הכשירות ליו"ר מועצה, והעברת התייחסות הלשכה המשפטית במשרד התקשורת למשרד המשפטים, ובכלל כך ציון מינוי מ"מ יו"ר המועצה שנעשה בשנת 2017.
30. **ביום 29.7 בשעה 17:26** – הודעת דוא"ל של עו"ד מנדלסון אלי ולגבי עינבל משש – מנכ"לית המשרד בדבר עמדת משרד המשפטים הנ"ל.
31. **ביום 30.7 בבוקר** - ביקשתי ממזכיר הממשלה לפנות למשנה ליועצת המשפטית לממשלה, עו"ד גיל לימון ולקבל תשובה בהקדם.
32. **ביום 30.7 מזכיר הממשלה פונה לעו"ד גיל לימון ומאיץ בו להתקדם בהמצאת חוות הדעת המשפטית על מנת שהמינוי יעלה לאישור הממשלה ביום 4.8.2024 למנוע ריק בתפקיד ותשובתו של מר לימון למזכיר הממשלה הייתה כי מתעוררות שאלות משפטיות שהם מבררים אותן.**

33. **ביום 30.7** - קבלת עמדת היועצת המשפטית של ועדת המינויים ברשות החברות הממשלתיות, לפיה על המועמדת לעמוד בתנאי הכשירות של יו"ר המועצה.
34. **ביום 1.8** – מר עדן בר טל מסיים את תפקידו בפועל והרשות השניה ללא יו"ר.
35. **ביום 1.8** ניתנה תשובה סופית של משרד המשפטים לעו"ד מנדלסון לפיה על המועמדת לעמוד בתנאי הכשירות של יו"ר המועצה.
36. **רק ביום 4.8** - נתקבלה חוות דעת חתומה של הייעוץ המשפטי במשרד התקשורת וניתן היה לצרף את הצעת ההחלטה יחד עם חוות הדעת המשפטית לסדר היום וראש הממשלה העלה את המינוי להצבעה בממשלה.
37. באשר לנטען בסעיפים 7 – 11 טענותיכם משוללות כל יסוד בדבר אי חוקיות ההחלטה, החלטת הייעוץ המשפטי לממשלה והדין המנהלי. יצוין כי ביום 6.8.24 בשעות הערב, בסמוך להקרנת מהדורות החדשות, פרסם המשנה ליועמ"ש מר גיל לימון הודעת דוברות בצירוף מכתב, לפיה החלטת שר התקשורת שלמה קרעי למנות את ד"ר אודליה מינס כמ"מ יו"ר הרשות השנייה נעשתה בחוסר סמכות ודינה בטלות ולפיכך לטענתו, "**כניסתה לתפקיד של ד"ר מינס כיו"ר המועצה והפעלת סמכויות של יו"ר המועצה על ידה תהיה בניגוד לדין**". משום שלדבריו היא אינה עומדת "בתנאי הכשירות..." השר טען כי מינוי ד"ר מינס תקף ופורסם כדין, "בדיוק כפי שהמינוי של מר גיל לימון כמשנה ליועמ"ש תקף ופורסם כדין לאחר החלטת הממשלה". לדברי השר שהופנו למשנה ליועמ"ש, "**אני מחויב להחלטות הממשלה וכך גם אתה**", ולכן עפ"י השר "**החלטה זו מחייבת כל עוד לא בוטלה בהחלטת ממשלה אחרת או בפסיקה של בית משפט מוסמך**".
- מצ"ב המכתבים של של ד"ר לימון ושלי מיום 6.8.2024 כנספחים ה' ו-ו'.
38. ד"ר לימון הוסיף מכתב שבו שב ודרש משר התקשורת שד"ר מינס לא תיכנס לתפקידה חרף החלטת ממשלה סופית מפורשת, והשבתי כי רק הממשלה עצמה או בית משפט מוסמכים לבטל החלטת ממשלה סופית, ועל כן דרישת המשנה ליועצת ממני להפר החלטת ממשלה הינה בלתי חוקית. העתק מכתבו של ד"ר לימון מיום 8.8.2024 מצורף כנספח ז' והעתק מכתבי מיום 10.8.2024 מצורף כנספח ח'.
39. תשובתי למשנה ליועצת בנספח ח' הנ"ל היא המענה שלי גם לטענותיכם בעניין בטלותה האוטומטית של החלטת הממשלה ואני מפנה אתכם לכל האמור במכתבי הנ"ל.
40. בתמצית, בג"ץ הוסמך לבטל החלטות ממשלה בסעיף 15 בחוק יסוד: השפיטה (על אף שכאמור לעיל, אין במקרה זה כל הצדקה שיעשה זאת). הממשלה מוסמכת לבטל החלטות ממשלה קודמות מכוח סעיף 15 לחוק הפרשנות תשמ"א-1981. אך באשר ליועץ המשפטי לממשלה, היותו הפרשן

המוסמך של הדין עבור הממשלה, לא הופכת אותו לבית משפט ולא מעניקה לא את הסמכות לתת צווי ביטול להחלטות ממשלה. אין חוק כזה ואין פסיקה כזו. (ולמעשה גם לא יכולה להיות פסיקה כזו מפני שסמכות בג"ץ לתת צווים אינה כוללת סמכות לתת לאחרים את הסמכות לתת צווים).

41. החלטת ממשלה, כמו חוק של הכנסת וכמו פסק דין של בית משפט אינן בטלות מאליהן (void), אלא ניתנות לביטול אך ורק בהחלטה של גורם שהחוק הסמיך לבטלן.

42. בסיכומו של דבר: תזת הבטלות האוטומטית יוצרת אנרכיה וכאוס. כל החלטת ממשלה, מינוי של אדם, חוק או פסק דין מצויות תחת ספק תמידי. תזה זו, כורתת בראש ובראשונה את הענף שעליו יושבים בית המשפט ומערך הייעוץ המשפטי. שהרי מערכת המשפט היא הראשונה להישען על מדרג סמכויות מסודר של קבלת החלטות ופסיקות. אם כל אדם רשאי לכפור בתוקפה של כל החלטה מנהלית או כל החלטה שיפוטית, כמו גם בעצם תוקפו של מינוי הגורם השיפוטי שפסק אותה, בשם תזת הבטלות האוטומטית – אין מערכת משפט ואין סדרי שלטון במדינה.

43. אכן בית המשפט כתב לא פעם כי היועץ המשפטי לממשלה הוא הפרשן המוסמך של החוק עבור הממשלה. אך אין זה הופך אותו להיות הממשלה עצמה. פרשן מוסמך גם לא הופך אותו להרכב בג"ץ לאחר צו על תנאי והליך הוגן.

44. לאור כל האמור לעיל, פעלתי כדין כאשר מינתי באישור הממשלה את ד"ר מינס לתפקיד ממלאת מקום יו"ר מועצת הרשות השניה, הן על פי החוק שלא דורש תנאי כשירות למינוי זמני והן למעלה מן הצורך באשר ד"ר מינס עומדת בתנאי הכשירות גם ליו"ר קבוע. אין לי ספק שהיא תביא ברכה לפעילותה של מועצת הרשות השניה, בוודאי ביחס לחלופה המוצעת של יו"ר מזדמן לכל ישיבה. אין כל הצדקה להתערבות שיפוטית בהחלטת הממשלה בעניין. החלטת הממשלה על מינויה של ד"ר מינס נתקבלה כדין ומחייבת אותי כשר התקשורת.

בברכה,

חה"כ ד"ר שלמה קרעי

שר התקשורת

העתק:

יריב לוין - שר המשפטים

גלי בהרב מיארה - היועצת המשפטית לממשלה

יוסי פוקס - מזכיר הממשלה

ד"ר גיל לימון - המשנה ליועצת המשפטית לממשלה (משפט ציבורי – מינהלי)

עינבל משש - המנהלת הכללית (בפועל) משרד התקשורת
ברוריה מנדלסון - היועצת המשפטית, משרד התקשורת
חברי מועצת הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו